

De kerk als gezin (2/3)

Najaarsthema 2021

Johanneskerk Rotterdam-Lombardijen

2. Broers en zussen van elkaar – (2 Petrus 1:7)

We mogen elkaar in de gemeente aanspreken met ‘broeders en zusters’. Sommige krijgen gelijk een onaangenaam gevoel bij zo’n aanspreekvorm. Ze vinden het een beetje klef. Maar er is een goede reden er serieus naar te luisteren: In de Bijbel is het in de brieven van Paulus en Petrus een vaak gebruikte vorm. We gaan op zoek naar de kracht van het beeld. Het is bijzonder als iemand ons ‘broeder of zuster’ noemt, terwijl hij of zij ons helemaal niet kent of zelfs in een andere tijd leefde. Het kan zelfs gaan over de relatie met iemand aan de andere kant van de wereld. De relatie in een gezin van broers en zussen in het dagelijks leven is bijzonder. Je bent heel intensief op elkaar betrokken. Je hebt een bloedband. Maar tegelijk is het ook spannend: je hebt elkaar niet gekozen. Je moet het met elkaar doen. Deze unieke en soms ingewikkelde relatie van broers en zussen gebruiken Bijbelschrijvers dus om de leden van de kerk mee aan te spreken. Dat is nogal wat. Zo nauw zijn we dus op elkaar betrokken. Maar het is ook een grote uitdaging: we hebben elkaar niet uitgekozen. Maar toch mogen we voor elkaar opkomen. Met elkaar meelijden, meebidden, mee-lofprijzen. Ver weg van vervolgde christenen tot degene, die dichtbij zit in de kerk. Het is goed te beseffen dat wij naar de Bijbel luisteren als mensen in een westerse cultuur, waar zelfstandigheid, vrijheid en zelfredzaamheid hoog aangeschreven staan. In de tijd van de Bijbel was familie geen bedreiging van je vrijheid, maar noodzakelijk om te kunnen (over)leven. Een geestelijk gezin was een zegen. De uitnodiging elkaar als broer en zus in een gezin te zien is ook gezonde kritiek op onze zucht naar vrijheid en onafhankelijkheid. We mogen horen bij een veilige liefhebbend gezin van God. Ongeacht wie we zijn, wat we doen of wat we hebben. We zijn geliefde kinderen van God in Jezus Christus. In 2 Petrus 1: 7 zegt Petrus dat niet de liefde voor broeders en zusters het eindpunt is, maar de liefde voor alle mensen. In het veilige gezin van de kerk mogen we, net als in ons echte gezin, oefenen voor het echte leven. Oefenen om voor je te laten zorgen en de ander te dienen.

Om nog eens over door te praten:

Hoe vind je het als je in de kerk als ‘broeder’ of ‘zuster’ aangesproken wordt? Waarom vind je dat wel of niet prettig?

Bijbelstudie –

In de dienst lazen we Romeinen 12: 9-21, Genesis 4: 8-10, Marcus 3:31-35 en 2 Petrus 1: 5-11. Wat zeggen deze teksten over het thema? Welke teksten of verhalen in de Bijbel zou jij laten lezen over ‘broederschap’ of ‘zusterschap’?

Gebed –

Bidt voor jouw echte familie.
Bidt voor jouw geestelijk gezin.
Voor welke kinderen van God wil je specifiek bidden?

Delen & dienen –

Welke gemeenteleden kun je moeilijk als ‘broer’ of ‘zus’ zien?
Wat zou je kunnen doen om daarin een stap te zetten?

Liturgie – Uit Lied 975

*Jezus roept ons tot de ander,
zo verschillend als wij zijn,
ras of huidskleur, rangen, standen -
Jezus trekt geen scheidingslijn.
Ga met vrienden en met vreemden,
ga met mensen, groot en klein,
ga met zaligen en zoekers,
die op zoek naar waarheid zijn.*

Thuis –

Hoe heb je het gezin, waar je uit komt, ervaren? Welke plaats heb jij in dat gezin (oudste, middelste, jongste, enig kind)?
Heb je een goede band met je broer(s) en/of zus(sen)?